

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de voorwaarden waaronder onderdanen van derde landen gedurende een periode van ten hoogste drie maanden vrij kunnen reizen op het grondgebied van de lidstaten, alsmede tot invoering van een specifieke reisvergunning en tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang met het oog op een bezoek van ten hoogste zes maanden

(2001/C 270 E/29)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2001) 388 def. — 2001/0155(CNS)

(Door de Commissie ingediend op 10 juli 2001)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 62, punt 3), en artikel 63, punt 3),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Met het oog op de geleidelijke totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, voorziet artikel 61 van het Verdrag in de aanneming van maatregelen die erop gericht zijn het vrije verkeer van personen te waarborgen overeenkomstig artikel 14 van het Verdrag, in samenhang met daarmee rechtstreeks verband houdende begeleidende maatregelen met betrekking tot, met name, controles aan de buitengrenzen, asiel en immigratie.
- (2) In artikel 61, onder a), van het EG-Verdrag wordt met name verwezen naar maatregelen tot vaststelling van de voorwaarden waaronder onderdanen van derde landen vrij kunnen reizen op het grondgebied van de lidstaten gedurende een periode van ten hoogste drie maanden.
- (3) In het Schengen-acquis, dat is opgenomen in het kader van de Europese Unie, zijn reeds bepaalde voorwaarden voor het vrij verkeer van onderdanen van derde landen vastgesteld.
- (4) De in artikel 62, punt 3), van het Verdrag bedoelde maatregelen komen in de plaats van de desbetreffende onderdelen van het Schengen-acquis dat is opgenomen in het kader van de Europese Unie. Deze richtlijn voorziet in een algemene harmonisatie van de voorwaarden voor het verkeer van onderdanen van derde landen. Derhalve moeten de bestaande bepalingen van het Schengen-acquis op dit gebied worden vervangen.
- (5) Daarom worden in deze richtlijn de voorwaarden vastgesteld waaronder onderdanen van derde landen, ongeacht of zij aan de visumplicht zijn onderworpen of niet, of in het bezit zijn van een verblijfstitel, gedurende een periode van ten hoogste drie maanden vrij kunnen reizen op het grondgebied van de lidstaten.
- (6) De Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen voorziet ook in de mogelijkheid om in bijzondere omstandigheden of krachtens de bepalingen van een vóór de inwerkingtreding van deze overeenkomst gesloten bilaterale overeenkomst de verblijfstermijn van drie maanden op het nationale grondgebied te verlengen.
- (7) Na de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam kunnen de in artikel 20, lid 2, van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen bedoelde bilaterale overeenkomsten tot vrijstelling van de visumplicht niet langer de basis vormen van een verblijf van meer dan drie maanden in de ruimte zonder binnengrenzen met vrijstelling van de visumplicht voor een kort verblijf.
- (8) Er moeten echter ook voorwaarden worden vastgesteld waaronder onderdanen van derde landen zich gedurende een periode van tussen de drie en de zes maanden in de ruimte zonder binnengrenzen kunnen bevinden, zonder langer dan drie maanden op het grondgebied van een van de bezochte lidstaten door te brengen.
- (9) Daarom moet een specifieke reisvergunning worden ingevoerd voor onderdanen van derde landen — ongeacht of zij aan de visumplicht zijn onderworpen of niet — die een bezoek van ten hoogste zes maanden op een periode van twaalf maanden, gerekend vanaf de datum van eerste binnenkomst, aan het grondgebied van twee of meer lidstaten willen brengen, waarbij zij zich niet langer dan drie maanden op het grondgebied van dezelfde lidstaat mogen ophouden.
- (10) Voor Denemarken vormt dit voorstel een uitwerking van het Schengen-acquis in de zin van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat aan het Verdrag van Amsterdam is gehecht. Voor de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen heeft deze richtlijn betrekking op de uitwerking van het Schengen-acquis in de zin van de overeenkomst die de Raad van de Europese Unie op 17 mei 1999 heeft gesloten met deze twee landen⁽¹⁾. Na afronding van de in de overeenkomst bedoelde procedures gelden de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit deze richtlijn ook voor deze beide landen.
- (11) In deze richtlijn worden de grondrechten en de beginselen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden erkend, in acht genomen.

⁽¹⁾ Krachtens artikel 1 van de Overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengen-acquis moet deze richtlijn worden behandeld door het Gemengd Comité overeenkomstig artikel 4 van deze overeenkomst.

(12) Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag, kan de doelstelling van het overwogen optreden, namelijk de vaststelling van de voorwaarden waaronder onderdanen van derde landen vrij kunnen reizen op het grondgebied van de lidstaten, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en kan daarom wegens de omvang of de gevolgen van het voorgenomen optreden beter door de Gemeenschap worden verwezenlijkt. Deze richtlijn is beperkt tot het vereiste minimum om deze doelstelling te bereiken, en gaat niet verder dan hetgeen hiertoe noodzakelijk is,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Doel

Deze richtlijn heeft ten doel de voorwaarden vast te stellen waaronder

- a) onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van een lidstaat verblijven, gedurende een periode van ten hoogste drie maanden vrij kunnen reizen op het grondgebied van de lidstaten;
- b) onderdanen van derde landen die een bezoek van ten hoogste zes maanden willen brengen aan het grondgebied van twee of meer lidstaten, een specifieke reisvergunning kunnen krijgen waarmee zij toegang tot het grondgebied van de lidstaten krijgen met het oog op zo'n bezoek.

Artikel 2

Definities

In de zin van deze richtlijn wordt verstaan onder:

„onderdaan van een derde land”: eenieder die geen burger van de Unie is in de zin van artikel 17, lid 1, van het Verdrag;

„eenvormig visum”: het visum zoals bedoeld in artikel 10 en artikel 11, lid 1, onder a), van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen;

„verblijfstitel”: elke door de autoriteiten van een lidstaat afgegeven titel of vergunning die iemand het recht geeft op het grondgebied van die lidstaat te verblijven, en die is opgenomen in de lijst van bijlage 4 van de Gemeenschappelijke Visuminstructie⁽¹⁾ en van bijlage 11 van het Gemeenschappelijk Handboek.

Artikel 3

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan:

⁽¹⁾ PB L 239 van 22.9.2000, blz. 317, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/329/EG van de Raad van 24 april 2001 (PB L 116 van 26.4.2001).

- a) de rechten inzake het vrij verkeer van burgers van de Europese Unie van onderdanen van derde landen die familie zijn van burgers van de Unie,
- b) de rechten van onderdanen van derde landen en hun familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die krachtens overeenkomsten tussen de Gemeenschap en haar lidstaten en deze landen inzake de toegang tot en het verblijf in een lidstaat, over dezelfde rechten beschikken als burgers van de Unie.

2. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de op onderdanen van derde landen toepasselijke bepalingen van het Gemeenschapsrecht of het nationale recht inzake:

- a) verblijf van langere duur en
- b) de toegang tot en de uitoefening van economische activiteiten.

Artikel 4

Non-discriminatie

De lidstaten passen deze richtlijn toe zonder onderscheid te maken naar met name geslacht, ras, kleur, etnische of sociale afkomst, genetische kenmerken, taal, godsdienst of overtuigingen, politieke of andere denkbeelden, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid.

HOOFDSTUK II

VOORWAARDEN OM GEDURENDE TEN HOOGSTE DRIE MAANDEN VRIJ TE KUNNEN REIZEN

Artikel 5

Onderdanen van derde landen die zijn onderworpen aan de visumplicht

1. Onderdanen van derde landen die houder zijn van een eenvormig visum kunnen vrij reizen op het grondgebied van de lidstaten gedurende de geldigheidsperiode van het visum, mits zij aan de volgende voorwaarden voldoen:

- a) in het bezit zijn van een geldig reisdocument of geldige reisdocumenten die recht geven op overschrijding van de buitengrenzen;
- b) in het bezit zijn van een visum dat geldig is gedurende de voorgenomen verblijfsduur;
- c) zo nodig documenten kunnen overleggen ter staving van het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf en over voldoende bestaansmiddelen beschikken, zowel voor de voorgenomen verblijfsduur als voor de terugkeer naar het land van herkomst of de doorreis naar een derde land waar zij zeker zullen worden toegelaten, of in staat zijn deze middelen op rechtmatige wijze te verkrijgen;
- d) niet ter fine van weigering van toegang gesignaleerd staan;

e) niet worden beschouwd als een gevaar voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de internationale betrekkingen van een van de lidstaten.

2. Lid 1 is niet van toepassing op onderdanen van derde landen die beschikken over een visum met een beperkte territoriale geldigheid overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk 3 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Schengen-Akkoord.

Artikel 6

Onderdanen van derde landen die zijn vrijgesteld van de visumplicht

1. Onderdanen van derde landen die zijn vrijgesteld van de visumplicht kunnen gedurende ten hoogste drie maanden per periode van zes maanden vrij reizen op het grondgebied van de lidstaten, mits zij voldoen aan de in artikel 5, lid 1, onder a), c), d) en e), gestelde voorwaarden.

2. Het bepaalde in lid 1 doet geen afbreuk aan het recht van iedere lidstaat om in bijzondere omstandigheden de termijn van drie maanden gedurende welke een onderdaan van een derde land op zijn grondgebied mag verblijven, te verlengen.

Artikel 7

Onderdanen van derde landen die houder zijn van een verblijfstitel

1. Onderdanen van derde landen die houder zijn van een geldige, door een van de lidstaten afgegeven verblijfstitel, kunnen gedurende een periode van ten hoogste drie maanden vrij reizen op het grondgebied van de andere lidstaten, mits zij zijn voorzien van hun verblijfstitel, voldoen aan de in artikel 5, lid 1, onder a), c) en e), gestelde voorwaarden en niet voorkomen op de nationale signaleringslijst van de betrokken lidstaat.

2. Lid 1 is tevens van toepassing op onderdanen van derde landen die houder zijn van een door een van de lidstaten afgegeven voorlopige verblijfsvergunning en van een door diezelfde lidstaat afgegeven reisdocument.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 18 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen, is lid 1 ook van toepassing op onderdanen van derde landen die houder zijn van een visum voor een verblijf van langere duur dat is afgegeven door een van de lidstaten. Deze onderdanen van derde landen kunnen pas vrij reizen nadat de verblijfstitel is aangevraagd bij de lidstaat die het visum voor een verblijf van langere duur heeft afgegeven. Ter bevestiging van het feit dat deze aanvraag is ingediend, wordt door de autoriteit bij welke de aanvraag is ingediend, een stempel aangebracht op het reisdocument.

4. Een lidstaat die overweegt een verblijfstitel te verstrekken aan een onderdaan van een derde land die ter fine van weigering van toegang staat gesignaleerd, pleegt vooraf overleg met de signalerende lidstaat en houdt rekening met de belangen van deze lidstaat. De verblijfstitel wordt slechts om ernstige redenen verstrekt, met name uit humanitaire overwegingen of ingevolge internationale verplichtingen of verplichtingen die voortvloeien uit het Gemeenschapsrecht.

Indien de verblijfstitel wordt verstrekt, trekt de signalerende lidstaat de signalering in, maar kan de betrokkene wel op de nationale signaleringslijst plaatsen.

5. Indien blijkt dat een onderdaan van een derde land die houder is van een door een lidstaat afgegeven geldige verblijfstitel ter fine van weigering van toegang staat gesignaleerd, pleegt de signalerende lidstaat overleg met de lidstaat die de verblijfstitel heeft afgegeven, om na te gaan of er voldoende grond is om de verblijfstitel in te trekken.

Indien de verblijfstitel niet wordt ingetrokken, trekt de signalerende lidstaat de signalering in, maar kan de betrokkene wel op de nationale signaleringslijst plaatsen.

HOOFDSTUK III

SPECIEFIE REISVERGUNNING

Artikel 8

Voorwaarden

1. Onderdanen van derde landen krijgen toegang tot het grondgebied van de lidstaten met het oog op een bezoek van ten hoogste zes maanden per periode van twaalf maanden, gerekend vanaf de datum van eerste binnenkomst, zonder dat zij langer dan drie maanden op het grondgebied van dezelfde lidstaat mogen blijven, mits zij aan de volgende voorwaarden voldoen:

— voorzien zijn van een geldige, door een van de lidstaten afgegeven specifieke reisvergunning;

— voldoen aan de voorwaarden die in artikel 5, lid 1, onder a), c), d) en e), zijn gesteld.

2. Het bepaalde in lid 1 doet geen afbreuk aan het recht van iedere lidstaat om in bijzondere omstandigheden de termijn van drie maanden gedurende welke een onderdaan van een derde land op zijn grondgebied mag verblijven, te verlengen.

Artikel 9

Afgifte

1. De specifieke reisvergunning wordt op verzoek van een onderdaan van een derde land afgegeven door de diplomatieke en consulaire autoriteiten van de lidstaten, voordat de betrokkene het grondgebied van de lidstaten betreedt en mits hij voldoet aan de voorwaarden die in artikel 5, lid 1, onder a), c), d) en e), worden gesteld.

2. De specifieke reisvergunning kan worden afgegeven voor een of meerdere binnenkomsten op het grondgebied van de lidstaten.

3. De specifieke reisvergunning kan niet aan de grens worden verstrekt.

4. De voor de afgifte van de specifieke reisvergunning bevoegde lidstaat is de lidstaat op wiens grondgebied het hoofd-reisdoel is gelegen. Indien dit doel niet kan worden bepaald, is de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat van eerste binnenkomst bevoegd voor de afgifte van de specifieke reisvergunning.

5. De lidstaten moeten overeenkomstig de procedure van artikel 17, lid 2, van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen vooraf worden geraadpleegd over de afgifte van een specifieke reisvergunning, indien deze procedure ook moet worden gevolgd indien door dezelfde persoon een visumaanvraag wordt ingediend.

Artikel 10

Wijze van verstrekking

1. Er mag geen specifieke reisvergunning worden aangebracht op een reisdocument waarvan de geldigheidsduur is verstreken.

2. De geldigheidsduur van het reisdocument moet langer zijn dan die van de specifieke reisvergunning, vanwege de gebruikstermijn daarvan. Op grond van de geldigheidsduur van het reisdocument moet de onderdaan van een derde land kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst of zich naar een derde land kunnen begeven.

3. Er mag geen specifieke reisvergunning worden aangebracht op een reisdocument dat voor geen enkele lidstaat of slecht voor één enkele lidstaat geldig is. Indien het reisdocument slechts voor twee of enkele lidstaten geldig is, blijft de geldigheid van de aan te brengen specifieke reisvergunning beperkt tot deze lidstaten.

Artikel 11

Model

1. De specifieke reisvergunning wordt door de lidstaten afgegeven in de vorm van een uniform stickermodel (zelfklever), mutatis mutandis volgens de voorschriften en de specificaties van Verordening (EG) nr. 1683/95 van de Raad ⁽¹⁾.

2. Op het voor dit doel verstrekte uniforme model wordt in de rubriek 11 „type visum” de letter „E” vermeld, gevolgd door de vermelding „reis”.

Artikel 12

Toepassing van de Gemeenschappelijke Visuminstructie

1. Onverminderd artikel 11, lid 2, en artikel 18 van deze richtlijn zijn de bepalingen van de Gemeenschappelijke Visuminstructie en de bijlagen 1, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14 en 15 mutatis mutandis van toepassing op de afgifte van de specifieke reisvergunning.

2. De rechten die worden geïnd bij de afgifte van een specifieke reisvergunning zijn gelijk aan het bedrag dat wordt geïnd voor een visum voor meerdere binnenkomsten, met een geldigheidsduur van één jaar, zoals bedoeld in bijlage 12 van de Gemeenschappelijke Visuminstructie.

HOOFDSTUK IV

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

Artikel 13

Verband tussen de „voorwaarden om gedurende ten hoogste drie maanden vrij te kunnen reizen” en de „specifieke reisvergunning”

De specifieke reisvergunning kan niet worden gecombineerd met het vrije reizen overeenkomstig hoofdstuk II, om te voorkomen dat de aanwezigheid op het grondgebied van de lidstaten de maximale periode van zes maanden per periode van twaalf maanden overschrijdt.

Artikel 14

Aanmelding

1. De lidstaten kunnen degenen op wie deze richtlijn betrekking heeft, verplichten zich binnen zeven werkdagen aan te melden bij een autoriteit op hun grondgebied.

2. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de voorwaarden waaronder en de wijze waarop de in lid 1 bedoelde aanmelding moet plaatsvinden, alsmede van alle latere wijzigingen. De Commissie maakt deze gegevens bekend in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 15

Verwijdering

1. Onderdanen van derde landen die niet of niet meer voldoen aan de voorwaarden die worden gesteld aan een kort verblijf of een specifieke reisvergunning, dienen het grondgebied van de lidstaten onverwijld te verlaten.

Indien de betrokken onderdaan van een derde land beschikt over een door een andere lidstaat afgegeven geldige verblijfstitel, een geldige voorlopige verblijfsvergunning of een geldig nationaal visum voor langere duur, dient hij zich onverwijld naar die lidstaat te begeven.

2. Indien de betrokkene niet vrijwillig vertrekt of indien het vermoeden bestaat dat hij dat niet zal doen of indien onmiddellijk vertrek om redenen van nationale veiligheid of openbare orde geboden is, dient de betrokken onderdaan van een derde land te worden verwijderd van het grondgebied van de lidstaat waarin hij werd aangehouden, overeenkomstig de in het nationale recht van die lidstaat bepaalde voorwaarden. Indien verwijdering volgens dit recht niet is toegestaan, kan die lidstaat de betrokkene toestaan op zijn grondgebied te verblijven.

3. De betrokkene kan worden verwijderd naar zijn land van herkomst of naar enig ander land waar hij kan worden toegelaten, in het bijzonder ingevolge de relevante bepalingen van de door de Gemeenschap of door de lidstaten gesloten overnameovereenkomsten met het betrokken derde land.

⁽¹⁾ PB L 164 van 14.7.1995, blz. 1.

4. Het bepaalde in lid 3 doet geen afbreuk aan het bepaalde in lid 1, tweede alinea, de bepalingen inzake het asielrecht, de verplichtingen van de lidstaten voortvloeiende uit het verbod tot uitzetting of terugleiding, de toepassing van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967, of aan de verplichtingen van de lidstaten inzake de terugname of overname van asielzoekers van wie het asielverzoek in behandeling is en die zich zonder toestemming in een andere lidstaat bevinden.

HOOFDSTUK V

SLOTBEPALINGEN

Artikel 16

Straffen

De lidstaten stellen vast welke straffen van toepassing zijn op schendingen van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen en treffen alle maatregelen die nodig zijn om de toepassing van die straffen te waarborgen. Deze straffen moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 21 genoemde datum van de desbetreffende bepalingen in kennis en delen haar alle latere wijzigingen ervan zo spoedig mogelijk mede.

Artikel 17

Wijziging van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen

De Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 18 wordt vervangen door de volgende tekst:

„Artikel 18

1. Visa voor een verblijf van langer dan drie maanden zijn nationale visa die door een van de lidstaten overeenkomstig de eigen nationale wetgeving worden afgegeven. Een dergelijk visum geeft de houder ervan het recht over het grondgebied van de andere lidstaten te reizen om zich naar het grondgebied van de lidstaat die het visum heeft verleend, te begeven, tenzij hij niet voldoet aan de in artikel 5, lid 1, onder a), d) en e), gestelde voorwaarden of voorkomt op de nationale signaleringslijst van de lidstaat over wiens grondgebied hij wenst te reizen.”.

2. De artikelen 19 tot 23 en 25 worden geschrapt en vervangen.

Artikel 18

Wijziging van de Gemeenschappelijke Visuminstructie

De Gemeenschappelijke Visuminstructie wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage I van deze richtlijn.

Artikel 19

Wijziging van het Gemeenschappelijk Handboek

Het Gemeenschappelijk Handboek wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage II van deze richtlijn.

Artikel 20

Intrekking

Verordening (EG) nr. 1091/2001 van de Raad wordt ingetrokken.

Artikel 21

Omzetting

De lidstaten zorgen ervoor dat de bepalingen die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen vóór [...] worden goedgekeurd en bekendgemaakt. Zij stellen de Commissie onverwijld in kennis van deze bepalingen.

Zij passen deze bepalingen toe vanaf [...].

In de bepalingen die de lidstaten aannemen of bij de officiële bekendmaking daarvan, wordt naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 22

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 23

Adressaten

Overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is deze richtlijn gericht tot de lidstaten.

BIJLAGE I

De Gemeenschappelijke Visuminstructie wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan deel I, punt 1, wordt de volgende alinea toegevoegd:

„De houder van een visum voor verblijf van langere duur mag echter op het grondgebied van de lidstaten vrij reizen nadat hij een verblijfstitel heeft aangevraagd bij de lidstaat die het visum voor verblijf van langere duur heeft verleend.”.

2. In deel I wordt punt 2.2 vervangen door de volgende tekst:

„Een visum voor een verblijf van langer dan drie maanden is een nationaal visum, dat door de lidstaten overeenkomstig hun nationale wetgeving wordt verstrekt.

Dit visum geldt als uniform doorreisvisum, waarmee de houder zich naar het grondgebied van de lidstaat die het visum heeft verstrekt, kan begeven, met dien verstande dat de doorreis, gerekend vanaf de datum van binnenkomst, niet langer dan vijf dagen mag duren, en mits de houder van het visum voldoet aan de voorwaarden voor toegang en niet ter fine van weigering gesignaleerd staat op de lijst van de lidstaat of lidstaten over het grondgebied waarvan hij wenst te reizen.

De houder van een visum voor verblijf van langere duur mag echter op het grondgebied van de lidstaten vrij reizen nadat hij een verblijfstitel heeft aangevraagd bij de lidstaat die het visum voor verblijf van langere duur heeft verleend. Ter bevestiging van het feit dat deze aanvraag is ingediend, wordt door de autoriteit bij welke de aanvraag is ingediend, een stempel aangebracht op het reisdocument van de betrokken onderdaan van een derde land.”.

3. Aan deel I, punt 2, wordt het volgende punt toegevoegd:

„2.5. Specifieke reisvergunning: specifieke reisvergunning op grond waarvan onderdanen van derde landen toegang kunnen vragen tot het grondgebied van de lidstaten om andere redenen dan immigratie, voor een ononderbroken bezoek of voor meerdere bezoeken waarvan de totale duur, gerekend vanaf de datum van eerste binnenkomst, ten hoogste zes maanden per periode van twaalf maanden bedraagt, waarbij zij niet langer dan drie maanden op het grondgebied van dezelfde lidstaat mogen blijven.

De bepalingen van de Gemeenschappelijke Visuminstructie en de bijlagen 1, 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14 en 15 daarvan zijn mutatis mutandis van toepassing op de afgifte van de specifieke reisvergunning.

Deze vergunning kan worden afgegeven voor één of meerdere binnenkomsten.”.

4. Aan deel IV wordt de volgende tekst toegevoegd:

„De specifieke reisvergunning kan slechts worden afgegeven als aan de voorwaarden wordt voldaan die in de volgende artikelen worden gesteld:

Artikel 9

1. De specifieke reisvergunning wordt op verzoek van een onderdaan van een derde land afgegeven door de diplomatieke en consulaire autoriteiten van de lidstaten, voordat de betrokkene het grondgebied van de lidstaten betreedt en mits hij voldoet aan de voorwaarden die in artikel 5, lid 1, onder a), c), d) en e), worden gesteld.

Artikel 5

1. Onderdanen van derde landen die houder zijn van een eenvormig visum kunnen vrij reizen op het grondgebied van de lidstaten gedurende de geldigheidsperiode van het visum, mits zij aan de volgende voorwaarden voldoen:

- a) in het bezit zijn van een geldig reisdocument of geldige reisdocumenten die recht geven op overschrijding van de buitengrenzen;
 - b) in het bezit zijn van een visum dat geldig is gedurende de voorgenomen verblijfsduur;
 - c) zo nodig documenten kunnen overleggen ter staving van het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf en over voldoende bestaansmiddelen beschikken, zowel voor de voorgenomen verblijfsduur als voor de terugkeer naar het land van herkomst of de doorreis naar een derde land waar zij zeker zullen worden toegelaten, of in staat zijn deze middelen op rechtmatige wijze te verkrijgen;
 - d) niet ter fine van weigering van toegang gesignaleerd staan;
 - e) niet worden beschouwd als een gevaar voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de internationale betrekkingen van een van de lidstaten.”.
-

BIJLAGE II

Het Gemeenschappelijk Handboek wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan deel I, punt 1.1, wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Houders van een specifieke reisvergunning die legaal via de buitengrens het grondgebied van een lidstaat hebben betreden, mogen het grondgebied van alle lidstaten bezoeken gedurende een periode van ten hoogste zes maanden per periode van twaalf maanden, zonder dat zij langer dan drie maanden op het grondgebied van dezelfde lidstaat mogen blijven.”.

2. Aan punt 3 van deel I wordt aan de laatste alinea een streepje toegevoegd:

„— specifieke reisvergunning”.

3. Aan punt 3.3.1. van deel I wordt de volgende alinea toegevoegd:

„De houder van een visum voor verblijf van langere duur mag echter op het grondgebied van de lidstaten vrij reizen nadat hij een verblijfstitel heeft aangevraagd bij de lidstaat die het visum voor verblijf van langere duur heeft verleend. Ter bevestiging van het feit dat deze aanvraag is ingediend, wordt door de autoriteit bij welke de aanvraag is ingediend, een stempel aangebracht op het reisdocument van de betrokken onderdaan van een derde land.”.

4. Aan deel I wordt het volgende punt toegevoegd:

„3.4. Specifieke reisvergunning:

Deze specifieke reisvergunning geeft de houder ervan het recht om het grondgebied van de lidstaten te bezoeken gedurende een periode van ten hoogste zes maanden per periode van twaalf maanden, zonder dat het bezoek op het grondgebied van één enkele lidstaat meer dan drie maanden kan bedragen, mits hij voldoet aan de voorwaarden die zijn gesteld in artikel 8 van de richtlijn betreffende de voorwaarden waaronder onderdanen van derde landen gedurende een periode van ten hoogste drie maanden vrij kunnen reizen op het grondgebied van de lidstaten, alsmede tot invoering van een specifieke reisvergunning en tot vaststelling van de voorwaarden voor toegang met het oog op een bezoek van ten hoogste zes maanden.

Artikel 8

1. Onderdanen van derde landen krijgen toegang tot het grondgebied van de lidstaten voor een bezoek van ten hoogste zes maanden per periode van twaalf maanden, gerekend vanaf de datum van eerste binnenkomst, zonder dat zij langer dan drie maanden op het grondgebied van dezelfde lidstaat mogen blijven, mits zij aan de volgende voorwaarden voldoen:

- in het bezit zijn van een geldige, door een van de lidstaten afgegeven specifieke reisvergunning;
- voldoen aan de voorwaarden die in artikel 5, lid 1, onder a), c), d) en e), zijn gesteld.

2. Het bepaalde in lid 1 doet geen afbreuk aan het recht van iedere lidstaat om in bijzondere omstandigheden de termijn van drie maanden gedurende welke een onderdaan van een derde land op zijn grondgebied mag verblijven, te verlengen.

Artikel 5

1. Onderdanen van derde landen die houder zijn van een eenvormig visum kunnen vrij reizen op het grondgebied van de lidstaten gedurende de geldigheidsperiode van het visum, mits zij aan de volgende voorwaarden voldoen:

- a) in het bezit zijn van een geldig reisdocument of geldige reisdocumenten die recht geven op overschrijding van de buitengrenzen;
- b) in het bezit zijn van een visum dat geldig is gedurende de voorgenomen verblijfsduur;
- c) zo nodig documenten kunnen overleggen ter staving van het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf en over voldoende bestaansmiddelen beschikken, zowel voor de voorgenomen verblijfsduur als voor de terugkeer naar het land van herkomst of de doorreis naar een derde land waar zij zeker zullen worden toegelaten, of in staat zijn deze middelen op rechtmatige wijze te verkrijgen;
- d) niet ter fine van weigering van toegang gesignaleerd staan;
- e) niet worden beschouwd als een gevaar voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de internationale betrekkingen van een van de lidstaten.”.

5. Aan deel II, punt 5, wordt punt 5.7 toegevoegd:

„5.7 De specifieke reisvergunning kan niet aan de grens worden verstrekt.”.